

Otwarte na nowe wyzwania

O współczesnej działalności Zgromadzenia – z **s. Konradą Zofią Dubel**, Karmelitanką Dzieciątka Jezus – rozmawia Piotr Lorenc.

.. **Piotr Lorenc: W jakich krajach siostry pracują obecnie i jaką działalność prowadzą?**

S. Konrada Dubel: Jeszcze za życia ojca założyciela Anzelma Gądka, podczas Kapituły Generalnej w 1969 r., zgromadzenie podjęło soborowe wezwanie do pracy misyjnej. W 1973 r. pierwsze cztery nasze misjonarki wyjechały do Afryki. Wkrótce więc będziemy obchodzić jubileusz 50-lecia obecności Karmelitanek Dzieciątka Jezus na Czarnym Lądzie. Po 15 latach otworzyłyśmy w Burundi nowicjat dla tubylczych powołań. Dziś, można tak powiedzieć, jest to może najbardziej prężny człon Zgromadzenia. Obecnie siostry pracują w trzech krajach afrykańskich: Burundi, Rwandzie i Kamerunie, łącznie w 7 wspólnotach. Jeśli kierować się statystyką, to z Afryki pochodzi 57 sióstr, będących na różnych stopniach formacji.

Także one same pragną być misjonarkami i rzeczywiście są posyłane przez przełożonych np. z Burundi do Kamerunu czy do Francji. Na misjach, oprócz pomocy duszpasterskiej przy parafiach, siostry prowadzą szerszą działalność charytatywną i wychowawczą. Rozwijają własne dzieła, jak przedszkola, szkoły podstawowe i zawodowe, ale także przychodnie medyczne i szpitale. Jako wotum z okazji 100-lecia Zgromadzenia została wybudowana szkoła w Gitega-Songa w Burundi.

.. **Ale nie tylko Afryka jest objęta działalnością apostolską sióstr...**

Od lat 70. XX wieku zakładałyśmy także domy w Europie Zachodniej, zwłaszcza we Włoszech i Austrii. Później, po upadku „żelaznej kurtyny” i rozpadzie Związku Radzieckiego, podjęłyśmy pracę ewangelizacyjną w krajach sąsiadujących z Polską. Jest to spełnienie wizji proroczej o. Gądka, który już w latach 50. polecił siostrom, by uczyły się języka rosyjskiego, gdyż trzeba będzie iść z Ewangelią na Wschód. To się stało na naszych oczach. Już w 1990 r. rozpoczęłyśmy tam pracę i fundacje.

Aktualnie, w Europie, poza Polską, nasze wspólnoty żyją i pracują w 7 krajach: na Ukrainie, Białorusi, Łotwie, Słowacji, w Czechach, Francji i we Włoszech. Na terenie tych krajów znajduje się 13 domów zakonnych, w tym dom formacyjny we Francji dla powołań z Europy Zachodniej i Ameryki Łacińskiej. Z wymienionych krajów pochodzi łącznie 40 sióstr.

.. **Jak liczne jest Zgromadzenie? Jak wygląda jego struktura i praca?**

Aktualnie nasze zgromadzenie prowadzi życie modlitwy i działalności apostolskiej w 11 krajach, w 50 wspólnotach, liczących łącznie ok. 450 sióstr, pochodzących z 13 krajów świata. W okresie od 1921 do 2021 r. zmarło ponad 170 sióstr. Wierzmy, że te siostry, które położyły swoją ofiarę życia i pracy w fundamenty naszego „dziś”, wraz z naszymi świętobliwymi założycielami o. Anzelmem Gądkiem i m. Teresą Kierocińską, wstawiają się za nami u Dzieciątka Jezus. Dom generalny zgromadzenia znajduje się w Markach k. Warszawy. Na terenie Polski znajduje się aktualnie 30 wspólnot, które od 1990 r. należą odpowiednio do trzech prowincji:

Dzieci z przedszkola prowadzonego przez siostry w Ksawerowie

Dzieci ze szkoły w Gitega w Burundi

wrocławskiej, krakowskiej i łódzkiej. Siostry Karmelitanki Dzieciątka Jezus pomagają w pracy duszpasterskiej przy parafiach jako katechetki, organistki, zakrystianki, włączają się w pracę charytatywną, prowadzą chóry, bractwa Dzieciątka Jezus i inne grupy modlitewne. Przy swoich klasztorach prowadzimy własne dzieła, jak: domy rekolekcyjne dla młodzieży i dorosłych, przedszkola, świetlice dla dzieci czy też warsztaty terapii zajęciowej. Na misjach w Afryce, oprócz pomocy duszpasterskiej przy parafiach, jak katechizacja i katechumenaty, prowadzimy szerszą działalność charytatywną i wychowawczą, własne przedszkola, szkoły, ale także przychodnie medyczne i szpitale.

.. Na jakim etapie znajduje się proces beatyfikacyjny założycieli zgromadzenia, sługi Bożego Anzelma Gądka i czcigodnej sługi Bożej Teresy Kierocińskiej?

Procesy beatyfikacyjne naszych założycieli są jeszcze w toku. Dochođenje kanoniczne w sprawie m. Teresy od św. Józefa, współzałożycielki, zostało zakończone wydaniem przez papieża Franciszka w dniu 3 maja 2013 r. dekretu o heroicznosci cnót i nadaniem jej tytułu: czcigodna sługa Boża. Modlimy się wszyscy o cud

za jej przyczyną, potrzebny do jej wyniesienia na ołtarze. Natomiast proces beatyfikacyjny sługi Bożego o. Anzelma od św. Andrzeja Corsini, naszego założyciela, trwa jeszcze w fazie rzymskiej. Aktualnie jest opracowywane *positio* o heroicznosci jego cnót, czym właśnie ja się zajmuję.

.. Jakie wyzwania stoją dziś przed Zgromadzeniem, jak siostry je odczytują?

Z perspektywy 100 lat możemy z pokorą, ale i wdzięcznością stwierdzić, że spełniły się słowa o. Gądka, który do pierwszej wspólnoty w Sosnowcu, borykającej się z wielkimi trudnościami, w 1922 r. pisał: „Ciągle o was myślę i ciągle się modlę, i ufam, że Pan Jezus da wam to, co potrzeba i uczyni was, z ziarenka gorczycznego, drzewem wielkim”. Musimy ciągle „aktualizować” nasze życie wiary ze znakami czasu, by wiernie spełniać naszą misję w Kościele, do jakiej zostaliśmy powołani przez natchnienie i charyzmat udzielony założycielom. Na pewno trzeba nam prosić o nowe powołania i nowy powiew Ducha Miłości, by rozżarzył w nas dar wiary, konieczny do podejmowania z odwagą i nadzieją nowych wyzwań, i by z radością głosić dzisiejszemu światu dar dziecięctwa Bożego.

Jak rozpoznać siostry?

Rodzina Karmelitańska jest bardzo liczna. Tworzą ją Karmelitanki i Karmelicy Bosi, Karmelitanki Dzieciątka Jezus, misjonarki, terezjanki, misjonarki terezjanki, tercjarze karmelitańscy i instytuty świeckie.

Nasze siostry łatwo rozpoznać po stroju zakonnym i duchowości. Strój zakonny Karmelitanki Dzieciątka Jezus to brązowy, długi habit przepasany skórzanym brązowym pasem z różańcem z lewej strony. Na habicie widnieje brązowy szkaplerz, pod szkaplerzem umieszczony jest krzyżyk profesyjny.

Na głowie siostry noszą białą tokę i czarny welon. Poza tym zakładają biały płaszcz, ale tylko podczas liturgii czy nabożeństw. Jak pisał o. Anzelm Gądek – założyciel zgromadzenia: „Szata, którą odziana Karmelitanka Dzieciątka Jezus – przez modlitwę i umartwienie przygotowuje się do kontemplacji i zjednoczenia z Bogiem. Ale jest i znak zewnętrzny tego wysokiego powołania – suknia zewnętrzna. Tą suknią jest szkaplerz święty. Szkaplerz, suknia Karmelu i jego powołania jest darem Matki i Królowej Karmelu. W każdej Karmelitance nim odzianej ma się odbijać i rozwijać życie Maryi. Poza tym suknia zakonna jest i zawsze będzie znakiem łaski powołania, znakiem braterstwa, orędziem pokoju, miłości i znakiem zbawienia. W Zgromadzeniu Karmelitanek Dzieciątka Jezus będzie ona jeszcze suknią dziecięctwa duchowego”.

Drugą wyróżniającą cechą jest duchowość. Siostry wzorują swoje życie na Najświętszej Osobie Dzieciątka Jezus i podążają tak zwaną małą drogą dziecięctwa duchowego św. Teresy od Dzieciątka Jezus, głównej patronki zgromadzenia. Droga ta polega na ufności i bezgranicznym zawierzeniu planom Opatrzności Bożej. Cechuje się miłością, prostotą, pokorą i prawdą o swojej słabości i małości wobec Stwórcy, która pociąga za sobą wdzięczność za Jego dary; to także rozmiłowanie się w tym, co małe i niepozorne. Karmelitanki Dzieciątka Jezus łączą kontemplację z apostołstwem. Modlitwa kontemplacyjna i duch umartwienia prowadzą do zjednoczenia z Bogiem. Apostołstwo, którym jest służba bliźnim, przejawia się w trosce o ich zbawienie.

Piotr Lorenc